

dier falde ind paa den Tid som mine, maa agte som sin rette og egentlige Lærer og uforglemmelige Veileder, min Tak til ham, fordi han, skjøndt i Sagen selv hyldende en anden Anskuelse, den han dog langt fra deler med Majoriteten i Comiteen, dog ikke flyede at udtale, at der i det, som jeg havde fremført, dog ogsaa fandtes Noget, som var værd at paaagte. — Derfor det er lykkedes mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa den enkelte Brugers Lær, som jeg ikke syntes, at Comiteens Majoritet tilstrækkeligt har paaagtet, medens den ellers for Fæstereens Skyld har forladt Lovudkastets Princip, da vil jeg dog have udrettet Noget. Jeg tager altsaa mit Hovedforslag tilbage, og forbeholder mig at motivere mine Vædringsforslag.

Formanden: Maa jeg spørge, om Noget optager dette Forslag? Jeg forudsætter, at den ærede Landssthingsmand, idet han yltrede, at han tog sit Hovedforslag tilbage, dermed har meent baade det principale og det subsidiaire, altsaa hele det Forslag, som nu er under Behandling.

Slensborg: Ja, men derimod ikke de Vædringsforslag, der senere ere fremsatte til Majoritetens Indstillinger.

Formanden: Mit Spørgsmaal retter sig altsaa derhen, om Noget optager enten det principale eller det subsidiaire af den ærede Landssthingsmand stillede, men af ham frafaldne Forslag? Hvis ikke, bortfalde de, og komme ikke under Afstemning.

Vi gaae dernæst over til Discussionen af Udcastets § 9, den Paragraph, som af Udvalget er foreslaaet at skulle være § 1. Jeg mener, at det Spørgsmaal, om denne Paragraph skal være § 1, vil komme under Afstemning nu, men at, hvor Udvalget iøvrigt har indstillet Forandring i Paragraphernes Rækkefølge, dette maa være Gjenstand for en Regulering imellem 2den og 3die Behandling, idet det naturligtvis er en Selvfølge, at Paragraphernes Rækkefølge maa blive forandret, efter som det ene eller det andet Forslag antages, som gaaer ud paa, at en Paragraph skal sættes til, eller skal bortfalde.

Ordføreren (Treschow): Jeg skal blot med Hensyn til hvad Comiteens Majoritet har

bragt i Forslag, med Hensyn til denne Paragraph, erindre, at, forsaavidt man har ønsket, at mellem Ordene „paa Enemærke“ i første Linie indskydes Ordet „Privates“ og at Ordene i samme Linie „udenfor den kongelige Wildtbane“ udgaae, da er dette steet for Lydeligheds Skyld. Der er ingen Tvivl om, at denne § 9 handler alene om Privates Jagtret paa Enemærke, og det kunde let medføre Misforstaaelse, naar de Udtryk vedbleve at staa der, som nu ere foreslaaede at skulle gaae ud, „udenfor den kongelige Wildtbane“. Derimod vil Hensigten fuldkommen tilkjendegives, naar der indskydes Ordet „Privates“ foran Enemærke. Det andet Vædringsforslag maa jeg ansee som en Redaction, nemlig at de Ord „ved Afløsning af den hidtil bestaaende særlige Jagtret“ udgaae. Det er bragt i Forslag, fordi disse Ord ansees som unødvendige.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Udcastet, saaledes som det er affattet, slutter sig til det System, som er fulgt i Anordningen af 1840, om Jagtretten, hvor den kongelige Wildtbane er stillet i Spidsen, og derfra gaaes over til Privates Jagt paa Enemærke. Naar man vil følge de Forslag, som ere fremkomne fra Udvalgets Side, og navnlig det Forslag, som er stillet til § 1, hvorefter Jagtretten paa den kongelige Wildtbane for Fremtiden, efter den nærværende Konges Tid, vil tabe sin Charakter som særlig Institution, og vil faae samme juridiske Stilling som Privates Jagtret overhovedet, saa kan Paragraphernes Rækkefølge meget gjerne forandres, og det kan da meget vel forsvares at stille Jagten paa de Privates Enemærker i Spidsen, som er det, Udvalget har tilstøttet. Deraf blive da saa ogsaa de enkelte Forandringer en Følge, som Udvalget har foreslaaet, nemlig, at Ordet „Privates“ føies til og at Ordene „udenfor den kongelige Wildtbane“ bortfalde. Hvad angaaer det 3die Indstillingspunkt, da kan der i og for sig ikke være Noget at erindre imod det. Det forekommer mig, som sagt, at det vil have en væsentlig Indflydelse, hvorvidt Stemningen i Thinget maatte være for, at det Forslag, der iøvrigt ikke foreligger nu, som Udvalget har stillet til Udcastets § 1, om man skal gaae ind paa den